

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 31 juli 2012 in zaken nrs. 12/22558 en 12/22559 in de
gedingen tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 15 juli 2012 heeft de minister de vreemdeling opgedragen de Europese Unie onmiddellijk te verlaten (hierna: het terugkeerbesluit) en tegen haar een inreisverbod uitgevaardigd. Bij besluit van dezelfde datum is de vreemdeling vervolgens in vreemdelingenbewaring gesteld. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 31 juli 2012 heeft de rechtbank de daartegen door de vreemdeling ingestelde beroepen ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Tevens heeft zij daarbij de Afdeling verzocht haar schadevergoeding toe te kennen. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

Terugkeerbesluit en inreisverbod

1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hogerberoepschrift in aanvulling op artikel 6:5, eerste lid, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing, indien niet is voldaan aan de vereisten vermeld in artikel 6:5, eerste lid, onder c en d, of aan het eerste of tweede lid van dit artikel.

2. Hetgeen de vreemdeling in het hogerberoepschrift heeft aangevoerd, voor zover gericht tegen het terugkeerbesluit en het inreisverbod, is uitsluitend een herhaling van in beroep naar voren gebrachte standpunten, waarop de rechtbank heeft beslist. Mitsdien is geen sprake van een grief in de zin van voormeld artikel 85, tweede lid. Daarom is niet voldaan aan voormeld artikel 85, eerste lid.

3. Het hoger beroep is, voor zover gericht tegen het terugkeerbesluit en het inreisverbod, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, kennelijk niet-ontvankelijk.

Maatregel van bewaring

4. De vreemdeling is op 15 juli 2012 in vreemdelingenbewaring gesteld waarbij aan de maatregel ten grondslag is gelegd dat het belang van de openbare orde de maatregel vordert, omdat er een risico bestaat dat zij zich aan het toezicht zal onttrekken en omdat zij de voorbereiding van het vertrek of de uitzettingsprocedure ontwijkt of belemmert, hetgeen blijkt uit de feiten en omstandigheden dat de vreemdeling:

- Nederland niet op de voorgeschreven wijze is binnengekomen en zich in strijd met de vreemdelingenwetgeving enige tijd aan het toezicht op vreemdelingen heeft onttrokken;
- zich niet aan één of meer andere voor haar geldende verplichtingen heeft gehouden als bedoeld in hoofdstuk 4 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000);
- geen vaste woon- of verblijfplaats heeft;
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan;
- verdachte is van enig misdrijf dan wel daarvoor is veroordeeld.

5. De rechtbank heeft, voor zover thans van belang, overwogen dat uit de bewaringsgronden dat de vreemdeling zich na inreis in Nederland niet heeft gemeld bij de korpschef, waardoor onduidelijk is wanneer zij Nederland is in gereisd, dat zij geen vaste woon- of verblijfplaats heeft en dat zij over onvoldoende zelfstandige middelen van bestaan beschikt voldoende blijkt dat een risico bestaat dat de vreemdeling zich aan het toezicht zal onttrekken, dan wel dat zij de voorbereiding van het vertrek of de uitzettingsprocedure ontwijkt of belemmert.

6. De vreemdeling klaagt dat de rechtbank, door aldus te overwegen, heeft miskend dat zij een toeriste van jonge leeftijd is en dat wel degelijk duidelijk is wanneer zij Nederland is ingereisd gelet op de overgelegde instapkaart en de kopie van het e-ticket. Ook heeft zij een retourticket naar Brazilië overgelegd zodat duidelijk is dat zij zal terugkeren naar haar land van herkomst. Voorts betoogt de vreemdeling dat de grond dat zij verdachte is van enig misdrijf dan wel daarvoor is veroordeeld niet aan de maatregel ten grondslag kan worden gelegd, omdat zij uitsluitend wordt vervolgd voor openbare dronkenschap, hetgeen een overtreding is. De vreemdeling betwist niet dat zij zich niet heeft gemeld bij de korpschef, maar voert aan van deze verplichting niet op de hoogte te zijn geweest nu zij bij haar inreis in Nederland noch op enig ander moment hierover is geïnformeerd. Tevens stelt de vreemdeling dat het voor de hand ligt dat zij niet over een vaste woon- of verblijfplaats in Nederland beschikt nu zij in Brazilië woont, als toeriste naar Nederland is gereisd en niet de intentie heeft om zich in Nederland te vestigen. Tot slot klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat zij niet over voldoende zelfstandige middelen van bestaan beschikt. Zij is studente en wordt financieel onderhouden door haar moeder en daarnaast heeft haar vriend, bij wie zij gedurende haar vakantie in Nederland verblijft, zich garant gesteld.

6.1. Ingevolge artikel 5.1a, eerste lid, van het Vb 2000 kan de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft, in bewaring worden gesteld op grond dat het belang van de openbare orde of nationale veiligheid zulks vordert, indien:

- a. een risico bestaat dat de vreemdeling zich aan het toezicht zal onttrekken, of
- b. de vreemdeling de voorbereiding van het vertrek of de uitzettingsprocedure ontwijkt of belemmert.

6.2. In hoger beroep is niet in geschil dat de vreemdeling de Braziliaanse nationaliteit heeft en beschikt over een geldig paspoort. Uit de door de vreemdeling overgelegde tickets, instapkaarten en bagagelabels volgt dat zij op 28 juni 2012 Europa is ingereisd via Madrid, voorts via Londen is doorgereisd naar Kopenhagen en op 29 juni 2012 is aangekomen in

Op het formulier M119 (Dossier vreemdelingenbewaring) staat vermeld dat zij hier op 15 juli 2012 is aangehouden voor openbare dronkenschap en het in die toestand plegen van mishandeling. De vreemdeling heeft tijdens het bewaringsgehoor verklaard dat zij pas afgestudeerd is en nu door Europa reist op kosten van haar moeder. Zij wilde één week in Kopenhagen blijven maar omdat haar koffers daar niet waren aangekomen heeft zij besloten door te reizen naar waar zij bij haar vriend kon verblijven. Op 15 juli 2012 kreeg de vreemdeling in een café ruzie met een vrouw die haar lastigviel. Zij heeft de vrouw aan haar haren getrokken en geslagen, waarop zij door de politie is aangehouden, aldus de vreemdeling. Tevens heeft zij verklaard dat zij eind september terug wil vliegen naar Brazilië en dat zij hiervoor reeds een ticket heeft geboekt. Dit laatste vindt bevestiging in de door haar overgelegde kopie van haar vluchtschema waaruit kan worden afgeleid dat zij een retourvlucht heeft geboekt die op 24 september 2012 vanaf Londen naar Rio de Janeiro zal vertrekken.

6.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 12 april 2012 in zaak nr. 201200612/1/V3; www.raadvanstate.nl) komt aan de grond dat de vreemdeling verdacht is van enig misdrijf dan wel daarvoor is veroordeeld voor de inbewaringstelling van de vreemdeling geen betekenis toe, ook niet in samenhang met de overige aan de bewaring ten grondslag gelegde gronden, indien de strafrechtelijke feiten niet zijn te relateren aan terugkeer of uitzetting. Nu de vreemdeling blijkt het M119 formulier is aangehouden voor openbare dronkenschap en het in die toestand plegen van mishandeling en deze strafrechtelijke feiten niet zijn te relateren aan terugkeer, komt voormelde grond bij de beoordeling of de maatregel van bewaring terecht aan de vreemdeling kon worden opgelegd, geen betekenis toe.

Uit de door de vreemdeling bij de rechtbank overgelegde stukken, als genoemd onder 6.2, blijkt voorts dat zij op 29 juni 2012 via de luchthaven Schiphol Nederland is ingereisd. Gelet op haar Braziliaanse nationaliteit is de vreemdeling niet visumplichtig, zodat zij louter met gebruikmaking van een geldig reisdocument als bedoeld in artikel 4.21, eerste lid, aanhef en onder e, van het Vb 2000 Nederland op de voorgeschreven wijze kon inreizen. Nu niet in geschil is dat de vreemdeling

beschikt over een document als bedoeld in voormeld artikel en voorts niet is gebleken dat zij van dit document geen gebruik heeft gemaakt bij haar inreis in Nederland, kan de grond dat de vreemdeling niet op de voorgeschreven wijze Nederland is binnengekomen evenmin aan de maatregel ten grondslag worden gelegd.

De resterende gronden van bewaring, te weten dat zij niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats, dat zij niet beschikt over voldoende zelfstandige middelen van bestaan en dat zij zich niet heeft gemeld bij de korpschef geven onvoldoende grond voor het oordeel dat een risico bestaat dat zij zich aan het toezicht zal onttrekken dan wel dat zij de voorbereiding van het vertrek of de uitzettingsprocedure ontwijkt of belemmert. Hiertoe is redengevend dat het er gelet op de hiervoor onder 6.2. genoemde stukken en verklaringen, die de minister als zodanig niet heeft bestreden, voor moet worden gehouden dat de vreemdeling als toeriste in Nederland verbleef, dat het in dit licht dan ook niet meer dan logisch is dat zij niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats nu zij niet de intentie had om langer dan haar was toegestaan in Nederland te verblijven en dat het aannemelijk is dat de vreemdeling, als pas afgestudeerde, haar reis niet zelfstandig bekostigt maar financieel wordt ondersteund door haar moeder. Hierbij is tevens van belang dat zij gedurende haar vakantie bij haar vriend kon verblijven en dat zij beschikt over een retourticket naar Brazilië.

De grief slaagt.

7. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd voor zover gericht tegen de maatregel van bewaring. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen de maatregel van bewaring van 15 juli 2012 alsnog gegrond verklaren.

Nu de vrijheidsontnemende maatregel reeds is opgeheven, kan een daartoe strekkend bevel achterwege blijven. Aan de vreemdeling wordt met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vw 2000 na te melden vergoeding toegekend over de periode van 15 juli 2012 tot 28 juli 2012, de dag waarop de vrijheidsontnemende maatregel is opgeheven.

8. De minister dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep, voor zover gericht tegen het terugkeerbesluit en het inreisverbod, niet-ontvankelijk;
- II. verklaart het hoger beroep, voor zover gericht tegen de maatregel van bewaring gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 31 juli 2012 in zaak nr. 12/22558;
- IV. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep in zoverre gegrond;
- V. kent aan de vreemdeling een vergoeding toe van € 760,00 (zegge: zevenhonderdzesentwintig euro), ten laste van de Staat der Nederlanden, te betalen door de secretaris van de Raad van State;
- VI. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

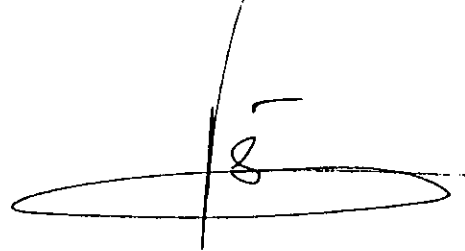
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 oktober 2012

480-708.

Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle and a vertical line extending upwards from the center. The signature is written over a faint, horizontal oval shape.

mr. H.H.C. Visser